

και ἐτέρων μερῶν. Διαφόρους δὲ διὰ τῶν διαφορῶν τούτων ὀργάνων δέχεται γνώσεις· μαθηθῆναι ἐπὶ παραδείγματι ἐάν τι εἶναι σκληρὸν ἢ ἀπαλὸν διὰ τῆς ψαύσεως τῶν δακτύλων, καὶ ποίαν ὁσμὴν ἔχει διὰ τῆς ῥινός, ὅποιαν γεύσιν διὰ τοῦ στόματος, καὶ ποίαν θέαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. Ταῦτα δὲ πάντα θὰ ᾗσαν ἀχρηστά εἰς τὸν νοῦν ἐάν μὴ ὑπῆρχον τὰ νεῦρα.

Ὁ νοῦς σκέπτεται περὶ ὧσιν αἱ αἰσθήσεις λέγουσιν αὐτῷ. Αἱ αἰσθήσεις εἰσὶν αἱ θυρίδες δι' ὧν ἡ γνώσις ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν, τὰ δὲ νεῦρα αἱ δίοδοι δι' ὧν ἔρχονται εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἀφοῦ δ' ἔλθῃ ἐν ταῦθα ὁ νοῦς σκέπτεται περὶ τούτου καὶ τὸ μεταχειρίζεται κατὰ ποικίλλους τρόπους.

Τινὲς δὲν ἔχουσι πάσας τὰς εἰσόδους ταύτας τῆς γνώσεως ἀνοικτάς. Τινὲς ἐπὶ παραδείγματι εἰσὶ κωφοί, ἐν αὐτοῖς ἐπομένως οὐδεμία γνώσις διὰ τῶν ὠτων δύναται νὰ εἰσέλθῃ· τινὲς τυφλοί, οὐδεμία ὄθεν γνώσις διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἔρχεται αὐτοῖς. Πλειοτέρα γνώσις ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν διὰ τῆς ὄρασεως ἢ διὰ τῆς ἀκοῆς· δυστυχέστερος ὅθεν ὁ τυφλὸς τοῦ κωφοῦ.

Εἶναι ἐκπληκτικὸν νὰ ἴδῃ τις πόσα ὁ κωφὸς καὶ τυφλὸς δύναται νὰ μάθῃσιν ἐάν πρὸς τοῦτο πειραθῶσιν. Ἐάν ὁ νοῦς εἶναι ἐξυπνός καὶ ἔτοιμος νὰ μαθηθῆναι, δύναται νὰ προσλάβῃ ἱκανὴν γνώσιν καὶ ὅταν μίαν τῶν θυρίδων εἶναι κεκλεισμένη. Δύναται νὰ μεταχειρισθῇ τὴν γνώσιν ἢν ἀπῆλαυσε διὰ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων τοιοῦτοτρόπῳ ὥστε νὰ ἀποζημιωθῇ ἱκανῶς διὰ τὴν ἀπώλειαν. Βραδύς νοῦς, ἔχων ὄλας τὰς αἰσθήσεις χορηγούσας αὐτῷ γνώσιν, δὲν θὰ μάθῃ τὸσαῦτα ὅσα δραστήριος νοῦς μὲ μίαν τῶν αἰσθήσεων κεκλεισμένην. Ἐν τῷ κωφολάλῳ οἱ ὀφθαλμοὶ εἰσὶν ἀντὶ ὀφθαλμῶν καὶ ὧτων εἰς πρόσληψιν γνώσεως. Ἐχουσι διπλοῦν νὰ ἐπιτελέσωσι καθήκον· καλῶς δὲ λίαν τὸ ἐκπληροῦσι ἐάν ὁ νοῦς εἶναι ἀγρυπνός καὶ προσεκτικός. Ἐν τῷ τυφλῷ τὰ ὧτα ἔχουσι πλειότερα καθήκοντα ἢ ἐν τῷ δυναμένῳ νὰ βλέπῃ. Καὶ τὰ δάκτυλα τοῦ τυφλοῦ ἀσχολοῦνται παραπολύ, διότι μαθηθῶσιν τὰ πέραξ αὐτοῖς διὰ τῆς ἀφῆς. Εἰσὶ βιβλία διὰ τοὺς τυφλοὺς μὲ γράμματα ἐν ἀναγλύφῳ, τὰ ὅποια ἀναγινώσκουσι ἐπιψάουντες ταῦτα διὰ τῶν δακτύλων, μετὰ τὸσαύτης ταχύτητος ὅσης καὶ ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς χρώμενος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Βιβλιοθήκαι τῶν Παρισίων.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀπογραφὰς ἰδοὺ τὸ ποσὸν τῶν βιβλίων, ἅτινα περιέχουσιν αἱ βιβλιοθήκαι τῶν Παρισίων.

Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη 1,700,000 τόμοις ἐντύποις, 80,000 χειρόγραφα, 1,000,000 χαλκογραφίας, χάρτας καὶ εἰκόνας καὶ 120,000 νομισματοσῆμα.

Βιβλιοθήκη τοῦ ὀπλοστασίου (Arsenal) 200,000 τόμοις 8,000 χειρόγραφα.

Βιβλιοθήκη de la Sorbonne (διὰ τῆμος σχολῆ θεολογικῆ τῶν Παρισίων) 80,000 τόμοις.

Βιβλιοθήκη τῆς Ἱατρικῆς σχολῆς 35,000 τόμοις.

Βιβλιοθήκη τοῦ Μαζαρίνου 200,000 τόμοις 4,000 χειρόγραφα 80 τύποις εἰς ἀνάγνωστα τῶν κυριωτέρων πελαστικῶν μνημείων τῆς Ἑλλάδος, Ἱταλίας καὶ Μικρᾶς Ἀσίας.

Βιβλιοθήκη Ἁγίου Γενοβιανοῦ 160,000 τόμοις 350,000 χειρόγραφα.

Τὸ ὅλον: — 2,375,000 τόμοις, 442,000 χειρόγραφα καὶ 1,120,000 χαλκογραφικῶν νομισματοσῆμων κ.τ.λ.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5 φύλλῳ λεξιγρίφου.

Περ	Μ	εὐς
Κλέ	Ο	βις
Ἄπο	Υ	λων
Ἰ	Σ	ν
Μί	Ζ	ως

Ἡ μόνη λύσις τοῦ λεξιγρίφου ἧτις ἐξήλθῃ εἶναι ἡ ἐπομένη, ἢν καταχωροῦμεν μετὰ τῶν παρακολουθούτων αὐτὴν σημειώσεων.

Κισ	Μ	εὐς
Κρέ	Ο	υσα
Ἄπο	Υ	λων
Ἰ	Σ	ν
Βύ	Ζ	ας

Σημειώσις. Κισσεὺς ἦν πατὴρ Ἐκάδης δευτέρου γυναικὸς τοῦ Πριάμου, μεθ' ἧς οὗτος ἐγέννησε δεκαεννέα υἱοὺς καὶ τὴν Κρέουσαν γυναῖκα τοῦ Αἰνείου, ἐπομένως ὁ Κισσεὺς εἶναι πάππος τῆς Κρεούσης. — Ἐκ τῆς Κρεούσης ὅμως, οὐχὶ τῆς τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἐκάδης, ἀλλὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἐρεχθέως καὶ γυναικὸς τοῦ Εὐόθου, ἐγεννήθησαν μετὰ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Ἴων, μετὰ δὲ τοῦ Πασειδῶνος ὁ Βύζας, κτήτωρ τοῦ Βυζαντίου, ὥστε ἀμφότεροι οὗτοι εἰσὶν ἀδελφοὶ ἐκ μητρὸς.

Νομίζομεν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ λύσις τοῦ προκειμένου λεξιγρίφου ἂν οὐ τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὴν ὀνόματα, ἔχουσι τοιαύτην ἢν ἐξεθέσαμεν σχέσιν, ἐκτὸς ἂν αὕτη εἶναι συμπτώσις βεβαίως οὐχὶ τυχαία· ἄλλως δὲν ἐπαγγελλόμεθα τὸν μάντην ἢ τὸν σοφόν, ὥστε νὰ εἰσχωρήσωμεν εἰς τὴν διάνοιαν τῆς λεξιγρίφογράφου Κας Δερέκα, ὥστε δύναται μόνη τῆς νὰ συνθέτῃ καὶ λύῃ τοὺς λεξιγρίφους τῆς· οὐχ ἦττον καὶ συμπτώσις ἂν θεωρηθῇ δημοσιεύσατε καὶ ταύτην διὰ λογαριασμὸν μου εἰ δυνατόν χάριν τῆς σπανιότητός τῆς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς λέξεως Σόλων, ὡς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῇ ἐφημερίδι δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ὡς Μ καὶ τότε ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὸ ὄνομα — «Μαμμαζή» μόνον, ἐάν αὕτη δὲν ἦτο μήτηρ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Σεβήρου, ἀλλ' ἐάν ἦτο μήτηρ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ υἱοῦ τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἐκάδης.

Ὅπως δὴποτε κρίνω ὀρθὸν νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ ἐκδοθησάμενον φύλλον παρὰ πόδας τῆς λύσεως καὶ ἡ προεκτεθεῖσα σημείωσις τῆς γενεαλογίας τῶν ἀναφερομένων ὀνομάτων, χάριν τῶν μὴ ἔχόντων πρὸςφατον ταύτην συνδρομητῶν τῆς ἐφημερίδος.

Ἀθήνησι 26 Μαρτίου 1877.

Ὁ Συνδρομητής σας. Δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Ἀθ. Δικαστηρίοις
Δ. Θ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'.

Βάρον μέγιστα ἐπάνω, εἰς τὴν βᾶξιν μου βαστάζω
Και οὐδόλωσ ὡς ὁ Ἄτλας διὰ τοῦτ' ἐγὼ στενάζω.
Ἄλλ' ἐνῶ τοσοῦτον εἶμαι φοβερόν καὶ δυνατόν
Ἄν τὸν τράχηλόν μ' ἀλλάξῃς ζῶον γίνομαι πιστόν.

Α. Α. Μ.